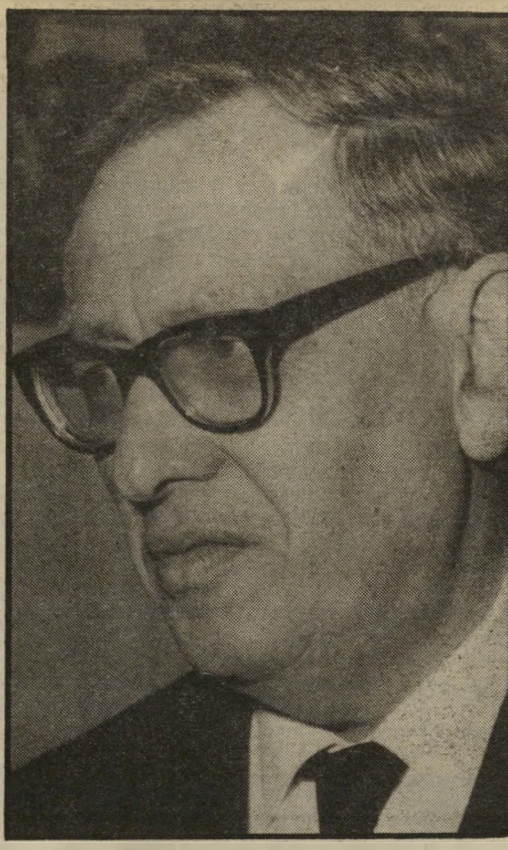

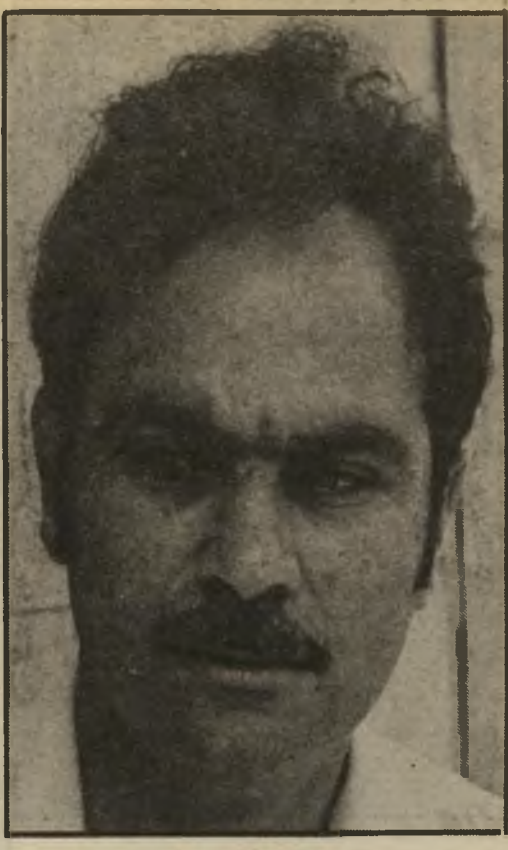
מנחם סבידור:

המושב הזה נראה יותר אלגנטי מהקודם!

שמעון אגרונו:

הם יודעים בעצמם מה לעשות!

עדי אמוראי:

שידאגו אלה שאנחנו חייבים להם!

ועדה מיוחדת, שבראשה עומד יו"ר הכנסת מנחם סבידור, מירסמה השבוע תקנון לבוש לחברי-הכנסת. לומר את האמת: לא הבגדים הפריעו לי בכנסת האחרונה ולא זה מה שהייתי משנה, אם היו שואלים אותי. אבל לא שאלו, ופירסמו שיש לבוא בחליפה, או לפחות במיכנסיים ומיקטורו, שאסור לנעול סנדלים, שאסור להניח את המיקטורו על הכיסא ועוד כל מיני חוקים כאלה. שאלתי את מנחם סבידור האם לדעתו זה מה שישנה את האווירה הבלתי-אלגנטית של הבית: לפי דעתי, יש קשר בין אתיקה ובין אסתטיקה. אנשים שיהיו לבושים כראוי יכבדו את המקום ויכבדו את עצמם וגם היחסים ביניהם יהיו יותר רגועים. חוץ מזה, זה ישנה את התדמית של המישכן כלפי חוץ. הרי אנחנו כל הזמן מצולמים בשביל העולם ונראים לבושים כמו שלומפריים. איך אנחנו נראים זה יותר חשוב בעיני כבוד, ממה שאנחנו אומרים, או עושים?

אני מבין שזה לא מכריע מבחינה מהותית, אבל זה מוסיף "דיגניטי" — מילה שאני לא יכול לתרגם לעברית. היו תקופות בכנסת, שהחברים היו באים בחלקי בסנדלים ובמיכנסיים קצרים, ואז לא נשמעו ביטויים כמו "פסיכיי", "גנב", "שקרן" — אולי כדאי שדווקא נחקה את התקופה ההיא?

זו היתה תקופה אחרת. היו משגים אחרים בארץ. היתה ישראל אחרת. סטנדרטים אחרים. אי אפשר לחזור אחורה.

האם יהיו ח"כים שהתנגדו לתקנון הזה? לפני שהנהגתי את זה, היתה לי התייעצות עם כל הסיעות. היו כמה מעטים שטרדו. אני קראתי להם "דיברתי איתם ושיכנעתי אותם. עכשיו נשארו רק 2-3 ח"כים שאינם מזכנים לקבל את זה מבחינה אידאולוגית. ואני לא רוצה לפרט את השמות.

מה אתה עומד לעשות נגדם? מה זה חשוב? העיקר ש-98 אחוז לפחות מסכימים איתי.

האם יש בדעתכם לעשות דברים נוספים כדי לנסות ו"לערוך" את הבית?

יש ועדה מיוחדת של נורמות התנהגות, והיא תשב ותדון מה לעשות, כי יש עדיין דברים שלא מתיישבים עם נורמות פרלמנטריות. אבל אני בטוח שגם מבחינת התנהגות וגם מבחינת חופשה המושב הזה יראה יותר אלגנטי מהקודם.

בימים אלה החלה את עבודתה ועדת-החקירה, שהוקמה לעניין הטבח בבירות. בראש הוועדה עומד השופט יצחק נהן וחיא הוקמה לפי חוק ועדות חקירה, שעל פני הוקמה בזמן ועדת אגרנט, אשר עליה הטילו לחקור את מחדלי מלחמת יום-הכיפורים. פיהי אל מי שעמד בראש אותה ועדה, השופט לשעבר שימעון אגרונו, ושאלתי אותו אם הוא מוכן להעניק עצה מועילה לשופט, העומד בראש הוועדה הנוכחית.

אני כרגע לא מוכן לדבר. לפחות לא בתקופה שהם יושבים.

אולי לפחות איזו עצה.

זה אסור לפי החוק של ועדות-החקירה. הם יודעים בעצמם מה לעשות.

כלומר, אתה סומך עליהם לחלוטין? אמרתי, שאני לא מוכן בשום אופן לדבר על זה.

קראתי בעיתון, שישראל עומדת להפקיד שיבעה מיליון דולר מהרזרבות שלה בבנקים בקוסטה-ריקה. אחרי מה שמספרים לי כל הזמן על המצב הכלכלי בארץ, שמחתי לשמוע שיש לנו מספיק רזרבות בשביל לתת לאחרים. פניתי לח"כ דן תיכון ושאלתי אותו על העניין, אבל הוא אמר לי שכל הנושא חסוי. לא יכולתי להשלים עם כך שלא רוצים לספר לי כמה אני עניה, ומצאתי את ח"כ עדי אמוראי, חבר ועדת-הכספים של הכנסת, שהיה מוכן לעדכן אותי. ביקשתי ממנו שיספר לי בקצרה מה מצבנו הכלכלי.

לישראל יש 24 מיליארד דולר תוב. כנגד זה יש לה נכסים ופקדונות ברשות הממשלה או במוסדות פיננסיים שונים. ב-11 מיליארד דולר. כאילו יש לך בבנק אחד אובר-דרפט ובבנק השני יש לך עדיין יתרה בוכות. כשעושים את המאזן בין החובות לנכסים של מדינת ישראל, יוצא שיש לנו חוב נטו-נטו 13 מיליארד דולר. שזה סכום אדיר. פר קפיטה אני לא מכיר מדינה עם חוב כזה. בשנה שעברה, למשל, איבד המשק נכסים ב-800 מיליון דולר במטבע זר. כלומר, היבוא היה יותר גדול מהיצוא בסכום הזה.

איך הגענו למצב כליכך גרוע?

כל המדיניות של ארידור בנויה על ביזבוז דולרים. הוא מגדיל את הגירעון, מגדיל את החוב ועושה אותו תלויים יותר ויותר באמריקאים. הוא בונה את כל חגיגת הביזבוז הזאת על ההנחה שארצות-הברית תמשיך להגדיל את המענקים ואת ההלוואות בתנאים נוחים, וזאת בשעה שראש-הממשלה שלו מנהל מדיניות של התכתשות עם האמריקאים.

זהו הזמן להפקיד שיבעה מיליון דולר בקוסטה-ריקה?

מה זה שיבעה מיליון לעומת המיספרים שדיברתי עליהם קודם? זה לא מצלה ולא מוריד. מהפיקדונות שיש לנו בבנקים שונים — שאותם הזכרתי בתחילת דברי — לוחקים שיבעה מיליון דולר ומפקידים בבנק בקוסטה-ריקה. לפעמים דבר כזה שווה. בשביל לשפר יחסים עם מדינה מסוימת. הסכום הזה ודאי לא ישנה את מצבנו. הצינאנים אומרים: הגענו למצב, שכבר אין לנו מה לדאוג — שידאגו אלה שאנחנו חייבים להם.